

RBR Kunstseminar i Haugesund.

Rapport fra RBR-årlige kunstseminar som denne gang ble avholdt på Rica Maritim Hotell i Haugesund.

Helgen 9.-10. februar var det tid for RBRs årlige kunstseminar som denne gang ble avholdt på Rica Maritim Hotell i Haugesund. Styret håpet at ved å avholde seminaret i Nord-fylket, ville det bli bedre deltagelse fra foreningene nord for Bokna-fjorden. Det viste seg å ikke slå til. Bortsett fra den ivrige og kreative gjengen fra Tempem BKF i Haugesund og en person fra Karmøy, kom samtlige med buss fra Stavanger.

Det var en stort sett opplagt gjenge som møtte opp kl. 7 på Byterminalen i Stavanger. Turen gikk fint, til tross for litt rulling over fjorden kom vi alle frem i god behold.

Seminaret ble åpnet som planlagt kl. 10, og startet med et foredrag av Sigrun Hodne med tittelen ?Hva er kunstkritikk??

Sigrun Hodne er litteraturviter, for tiden ansatt som stipendiat ved UiS hvor hun undersøker narrative ferdigheter hos mennesker som lider av psykose. Hun arbeider i tillegg med utviklingen av nettverk for feministisk teori og kjønnsforskning, her med feminisme og estetikk som spesialområde.

I dag er det ikke mange ?profesjonelle? kunstkritikere, og det mener Sigrun Hodne er en ulempe. Hun mener det burde vært et større mangfold, både innen alder, kjønn og bakgrunn.

Etter en kort kaffepause fortsatte Sigrun Hodne med å snakke om ?Spiller blikkets kjønn noen rolle?? Her tok hun utgangspunkt i en serie fotos av kunstneren Aino Kannisto, der kunstneren fotograferer seg selv, alene, i forskjellige interiører og forskjellige situasjoner. Kritikerne Einar Børresen og Trond Borgen har begge beskrevet det de kaller ?fraværet av en mann? i bildene. De mener hun ved å avbilde en kvinne alene, viser at det mangler noe, og i dette tilfelle mangler det en mann.

”Sigrun Hodne mente at det er naturlig for en kritiker å se seg selv i verket. En kritikers rolle er å sette ord på kunsten, å sette i gang diskusjoner rundt kunsten. Selv mener hun å se i Aino Kannistos bilder kvinner i hverdagslige situasjoner, som utforsker seg selv. Dette er ikke nødvendigvis ?sannere? enn det som Trond Borgen og Einar Børresen ser i bildene, bare annerledes. Hvem som ser har stor betydning for hva som blir sett. Derfor etterlyser hun større variasjon blant kunstkritikerne.

Etter lunsj var det besøk på Haugesund Billedgalleri som sto på programmet. Billedgalleriet har for tiden en utstilling av Roar Wold, og vi fikk samtidig en god innføring i Haugesund Kunstforening og Haugesund Billedgalleris historie av Gallerileder Grethe Lunde Øvrebø.

Søndag, etter Årsmøtet, kom kunstneren Anne Kjersti Hermanrud. Hun er utdannet som maler i England, og hun fortalte om en ensom jobb og en lang vei for å finne frem til sitt eget språk. Hun utforsker komposisjonene sine i lange serier for å nå frem til det perfekte, rene uttrykk. Hun utforsker gråtoner, gjerne utvasket slik at de ikke lenger er rent grå, men tar opp i seg andre farger. Hun har hatt flere utsmykningsoppdrag, og viste bilder av utsmykningene i Akسدal Svømmehall og Skåredalen Skole.

Neste foredragsholder var grafikerer Joakim Lund. Han var egentlig presentert som grafiker og videokunstner, men påsto selv at det med video bare var noe han syslet med i ledige stunder. Han tok oss med inn i den kreative prosessen, hva inspirerer meg? Spurte han. Han er fascinert av mennesker, og bruker utsnitt fra ansikter, objekter som han bearbeider, landskap, gjerne lave Vestlandslandskap fra kysten, Fotografier, gjerne av ukjente personer, mønstre, Art deco og jugend for eks. Han prøver å menneskeliggjøre objektene han arbeider med. Han skanner inn bildene, bearbeider fargene, legger på dekorasjoner, mønstre og lignende i bakgrunn og forgrunn.

Etter lunsj kom Kjell Olav Dahl, som driver et velrenommert rammeverksted i Haugesund og prøvde å forklare oss hva vi skal ta hensyn til når vi velger ramme til et kunstverk. Han begynte med å vise oss eksempler på god og på dårlig innramming. Han mente at slikt ikke kan overlates til kunstneren, de har vanligvis ikke peiling på hvordan en ramme skal være, påsto han. Det ser greitt ut med Ikea-rammer, men bildets største fiende er luft og lys. I tillegg må alt papir som har med kunst å gjøre være 100% syrefritt, enten det er selve papiret som kunstverket er laget på, eller papir som brukes i innrammingen.

Kjell Olav Dahl var engasjert, rent ut sagt lidenskapelig i sitt forhold til kvalitet i alle ledd av innrammingsprosessen. Han foreslo for foreningene at de burde overlate til medlemmene selv å ramme inn kunstverkene. Selv pleide han legge passe-partout på bildene, pakke dem inn i plast og så kan de loddes ut blant medlemmene i kunstforeningene. På den måten kan foreningene spare penger på innramming og bruke mer penger på kunsten.

Alt i alt, som vanlig et meget vellykket seminar. Takk til styret i RBR og til Tempen bkf som hadde arrangert hele opplegget for oss.